

Страни в главното производство

Жалбоподател: K. R.

Друга страна: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 16, параграф 4 от Директива 2004/38/ЕО⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО да се тълкува в смисъл, че всяко присъствие в приемащата държава членка на гражданин на Съюза с право на постоянно пребиваване, колкото кратко и да е то, е достатъчно, за да се прекъсне срок на отсъствие от приемащата държава членка, надвишаващ две последователни години?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос: какви аспекти трябва да се вземат предвид, за да се определи дали присъствието на такъв гражданин на Съюза в приемащата държава членка прекъсва срок на отсъствие от приемащата държава членка, надвишаващ две последователни години? Може ли в това отношение да се придаде значение на обстоятелството, че съответният гражданин на Съюза е преместил центъра си на интереси в друга държава членка?

⁽¹⁾ ОВ L 158, 2004 г., стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56.

Преюдициално запитване от Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Нидерландия),
постъпило на 25 октомври 2021 г. — K, L/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Дело C-646/21)

(2022/C 24/26)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Страни в главното производство

Жалбоподатели: K, L

Отговорник: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 10, параграф 1, буква г) от Директива 2011/95⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че западните стандарти, ценности и поведение, които гражданите на трети държави възприемат, когато пребивават на територията на държава членка и неограничено участват в общественния живот там през значителна част от жизнения период, в който се формира идентичността им, следва да се считат за обща история, която не подлежи на изменение, или за характеристика, която е до такава степен съществена за идентичността, че не може да се изисква от лицата да се откажат от нея?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: трябва ли гражданите на трети държави, които независимо по какви причини са възприели сходни западни стандарти и ценности в резултат от действително пребиваване в държава членка през жизнения период, в който се формира идентичността им, да се считат за „членове на определена социална група“ по смисъла на член 10, параграф 1, буква г) от Директива 2011/95? Трябва ли въпросът дали е налице „определена социална група, която има собствена идентичност в съответната държава“, да се преценява от гледна точка на държавата членка, или във връзка с член 10, параграф 2 от Директива 2011/95 това трябва да се тълкува в смисъл, че решаващото е чужденецът да може да докаже, че в държавата на произход е считан за част от определена социална група или най-малкото за притежаващ съответните ѝ характеристики? В съответствие ли е с член 10 от Директива 2011/95 във връзка с принципа за забрана на връщането и с правото на убежище изискването, съгласно което възприемането на западния начин на живот може да обоснове предоставяне на бежански статут само когато се основава на религиозни или политически причини?

- 3) В съответствие ли е с правото на Съюза, и по-специално с член 24, параграф 2 във връзка с член 51, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), национална практика, съгласно която при произнасянето по молба за международна закрила решаващият орган претегля висшия интерес на детето, без преди това конкретно (за всеки отделен случай) да установи (да даде възможност да се установи) какъв е този интерес? Различен ли ще е отговорът на този въпрос, ако държавата членка трябва да разгледа молба за издаване на разрешение за пребиваване на общо основание и при произнасянето по тази молба следва да се вземе предвид висшият интерес на детето?
- 4) Как и на какъв етап от разглеждането на молба за международна закрила трябва да се вземе предвид и да се претегли в светлината на член 24, параграф 2 от Хартата висшият интерес на детето, и по-специално посегателствата, които ненавършилото пълнолетие лице е понесло заради дългосрочното си действително пребиваване в държава членка? От значение ли е в това отношение дали действителното му пребиваване е законно? При претеглянето на висшия интерес на детето при разглеждането на тази молба от значение ли е дали държавата членка се е произнесла по молбата за международна закрила в предвидените в правото на Съюза срокове за това, дали е налице неизпълнение на наложено преди това задължение за връщане и дали е налице пропуск на държавата членка да изведе лицето след приемането на решението за връщане, което е дало възможност на ненавършилото пълнолетие лице да продължи действително да пребивава в тази държава членка?
- 5) В светлината на член 7 във връзка с член 24, параграф 2 от Хартата в съответствие ли е с правото на Съюза национална практика, която провежда разграничение между първата и последващите молби за международна закрила, съгласно което при последващи молби вече не се вземат предвид общите основания?

(¹) Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 337, 2011 г., стр. 9).

Преюдициално запитване от Tribunal correctionnel de Villefranche-sur-Saône (Франция), постъпило на 29 октомври 2021 г. — Procureur de la République/K.B., F.S.

(Дело C-660/21)

(2022/C 24/27)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal correctionnel de Villefranche-sur-Saône

Страни в главното производство

Обвинител: Procureur de la République

Ответници: K.B., F.S.

Преюдициален въпрос

„Трябва ли член 3 (право на информация относно правата) и член 4 (декларация за правата при арест) от Директива на Европейския парламент [и на Съвета] от 22 май 2012 г. (¹), член 7 (право на лицата да запазят мълчание) от Директива на Европейския парламент [и на Съвета] от 9 март 2016 г. (²), във връзка с член 48 (презумпция за невиновност и право на защита) от Хартата на основните права на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че не допускат наложената на националния съд забрана да разглежда служебно нарушение на правото на защита, гарантирано от посочените директиви, и по-специално забраната да разглежда служебно, с оглед на отмяната на производството, непредоставянето на информация за правото да се запази мълчание при ареста или късното предоставяне на информация за правото да се запази мълчание?“

(¹) Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 година относно правото на информация в наказателното производство (ОВ L 142, 2012 г., стр. 1).

(²) Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невиновност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ L 65, 2016 г., стр. 1).